

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **J. S.**, zast. JUDr. Josefem Cholastou, advokátem, se sídlem Hlavní náměstí 46/14, Krnov, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2014, č. j. 58 A 34/2011 - 34, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně byla rozhodnutím Městského úřadu Krnov ze dne 23. 2. 2011, č. j. Mukrn/201057785/SP/PR/Bu, uznána vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a byla jí uložena pokuta ve výši 300 Kč a náhrada nákladů přestupkového řízení ve výši 1.000 Kč. Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 11. 4. 2011, č. j. MSK 49514/2011, a rozhodnutí Městského úřadu Krnov potvrdil. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26. 3. 2014, č. j. 58 A 34/2011 - 34, žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 14. 4. 2014 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnila tím, že právní následky rozhodnutí by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout třetím osobám. Žalobkyně nemá vlastní příjem, připravuje se na budoucí povolání a případnou pokutu by museli uhradit její rodiče.

Žalovaný ve svém podání ze dne 2. 5. 2014 uvedl, že nemá proti přiznání odkladného účinku žádných námitek. Správní orgán prvního stupně odložil podle ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“), ve znění pozdějších předpisů, výkon rozhodnutí na dobu řízení před soudem. Žalovaný se proto domnívá, že by správní orgán prvního stupně z důvodu účelnosti a hospodárnosti vykonal rozhodnutí stejně až po skončení řízení o kasační stížnosti.

Zákonem č. 303/2011 Sb. kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu

žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem“.

Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka. Stěžovatelka musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést jejich intenzitu.

Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále i z vyjádření žalovaného, jehož úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem.

Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrzením, že je nemajetná, nemá vlastní příjem a případnou pokutu by za ní museli uhradit její rodiče. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by proto stěžovatelce v důsledku vymáhání uložené pokuty mohla zjevně vzniknout újma. Naopak újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti jiným osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu, protože žádné konkrétní osoby nebudou přiznáním odkladného účinku dotčeny. Nejvyšší správní soud nepovažuje újmu s ohledem na výši uložené pokuty za intenzivní. Protože jiným osobám ale v tomto případě nemůže vzniknout přiznáním odkladného účinku újma žádná, může být i vymáhání nízké pokuty v poměru k neexistující újmě jiných osob větší újmou. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku je splněna. Vymáhání pokuty po stěžovatelce by mohlo představovat pro ni nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým v tomto případě spočívá v udržování pokojného občanského soužití. Je ve veřejném zájmu, aby občané nejednali protiprávně, dbali práv druhých a případné protiprávní činy byly rychle a spravedlivě potrestány (srovnej § 1 přestupkového zákona). Přiznání odkladného účinku však má za následek pouze odsunutí výkonu předmětného rozhodnutí žalovaného na dobu do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. Při posuzování naplnění druhé zákonné podmínky vycházel Nejvyšší správní soud rovněž z nízké závažnosti spáchaného přestupku a dále ze samotného vyjádření žalovaného, který jako správní orgán zastupující veřejný zájem proti přiznání

pokračování

odkladného účinku ničeho nenamítal. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto nebude v rozporu ani s důležitým veřejným zájmem.

Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2014

JUDr. Jirí Palla
předseda senátu